

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 46. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace členů vlády k očekávanému zastavení výstavby silnic, dálnic a železnic

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 46. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 5. května a 29. června 2016

Obsah:

5. května 2016

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 1213).

Řeč poslance Františka Laudáta	5
Řeč poslance Marka Černocho	15
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	16
Řeč poslance Pavla Kováčika	20

Schválen pořad schůze.

1. Informace členů vlády k očekávanému zastavení výstavby silnic, dálnic a železnic

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	22
Řeč poslance Miroslava Kalouska	31
Řeč poslance Michala Kučery	31
Řeč poslance Jana Zahradníka	32
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	32
Řeč poslance Františka Laudáta	33

Projednávání bodu bylo přerušeno.

29. června 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

1. Informace členů vlády k očekávanému zastavení výstavby silnic, dálnic a železnic

Řeč poslance Františka Laudáta 35

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
5. května 2016
Přítomno: 148 poslanců

(Schůze zahájena v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vítám vás na dnešním dopoledním jednání. Zahajuji 46. schůzi Poslanecké sněmovny. Schůzi svolal předseda poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny na základě žádosti 40 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby v pátek 29. dubna, to znamená, že je to včas.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí i z ranní zahájení 44. schůze. Jenom bych chtěl připomenout, že kolega Tejc má náhradní kartu číslo 3 a stejně tak kolega Kaňkovský náhradní kartu číslo 15.

Pokud jde o další krok, který musíme učinit, je určit ověřovatele naší schůze. Navrhuji, abychom určili ověřovateli schůze pana poslance Adolfa Beznosku a pana poslance Jiřího Petřů. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Můžeme tedy hlasovat v hlasování číslo 1, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 1, z přítomných 101 poslance pro 89, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 46. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Adolfa Beznosku a Jiřího Petřů.

Omluvy z dnešního jednání jsou totožné jako ze 44. schůze. Myslím, že je nemusíme konstatovat.

Přistoupíme ke stanovení pořadu 46. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout jeho změnu nebo doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad schůze.

Jako první se hlásí pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, dámy a pánové. Pane předsedající, jestli můžu ovšem, vzhledem k tomu, že se jedná o velmi vážný problém, abyste zjednal klid v této sněmovně způsobem minimálně standardním, či nadstandardním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, přeruším vás, požádám sněmovnu o klid. Ještě konstatuji, že kolega Birke má náhradní kartu číslo 13. Eviduji ještě potom další přihlášky k pořadu schůze.

Myslím, že už je dostatečný klid, abyste mohl pokračovat, pane poslanče. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, pokusím se nějakým způsobem, protože přes jistá ujištění, když vycházím z minulých mimořádných schůzí, musím předpokládat, že neschválíte program schůze, tudíž se pokusím nějakým strukturovaným způsobem tady přednést šíři té problematiky, a to v několika základních věcech.

Za prvé se domnívám, že v kauze EIA došlo k fatálnímu manažerskému selhání současného ministra životního prostředí pana Richarda Brabce.

Pane, předsedo, prosím, abyste skutečně zjednal pořádek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím. Pokusím se ještě jednou zjednat klid pro vás. I vás uklidnit, že pravděpodobně schůze bude normálně probíhat, že tady nejsou nějaké výhrady k pořadu. Vzhledem k tomu, že...

Poslanec František Laudát: Poprosil bych paní kolegyně a pány kolegy, jde jenom o 261 mld.korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan premiér má náhradní kartu číslo 16.

Myslím, že už můžete hovořit.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Ještě jednou. Pokusím se vám strukturovaným způsobem sdělit některé věci, protože nemám jistotu, že schválíte program této schůze, přes jistá ujištění, že k tomu dojde.

Za prvé, v dané záležitosti se domnívám, že v kauze EIA došlo k fatálnímu manažerskému selhání současného ministra životního prostředí pana Richarda Brabce.

Za další, Ministerstvo životního prostředí a další ministerstva a vláda nevěnovaly problému dostatečnou pozornost a nepřipravily plány na rychlou nápravu krizové situace.

Za další, Ministerstvo dopravy i vláda podceňují ekonomické dopady kauzy na české stavebnictví, rozvoj české dopravní infrastruktury. A podotýkám, že nikoho z vládní garnitury nezajímá, že celá kauza dopadá na další investice typu protipovodňová opatření a další a další, kde také mohou být neplatné nebo zastaralé posudky posuzování vlivů na životní prostředí.

Za další, vláda svými plánovanými kroky ohrožuje čerpání všech prostředků na programovací období 2013 až 2020 a ohrožuje i vyúčtování prostředků z předchozího období.

Za další, nemohu se zbavit dojmu, že vláda a ministři manipulativně informují veřejnost o skutečném rozsahu kauzy a jejich dopadech. Zhruba v tomto scénáři se vám pokusím tady něco říci.

Dámy a pánové, dnes se máme na mimořádné schůzi zabývat hrozící krizí při výstavbě nejen dopravní infrastruktury. K žádosti o svolání této schůze kluby TOP 09 a ODS jsme sáhli poté, co se marně poslední minimálně dva měsíce snažíme zařadit tuto závažnou problematiku na pořad sněmovny. Osobně jsem zařazení poslední dobou navrhol třikrát, i v časových variantách, abych nenarušoval vaše vládní priority. Vždycky jste to zamítli. Počtvrté to navrhol, myslím předminulý týden, kolega Stanjura, rovněž neúspěšně. Buď si předáci koaličních stran neuvědomili závažnost situace, ale pravdivější variantou je, že se vláda snaží tutlat fatální manažerské selhání svého ministra, které nemá v dosavadní historii resortu životního prostředí období.

Za hlavního viníka této krizové situace osobně považuji ministra životního prostředí Richarda Brabce. Věřím, že tentokrát koaliční většina ve Sněmovně umožní schválení programu schůze, na které chci prokázat na základě oficiálních dokumentů, že nejenom ministr Brabec o problému EIA věděl od začátku svého mandátu, ale že problém podcenil, že nekonal, aby dopady nové legislativy EIA efektivně řešil.

O problému věděl nejenom ministr Brabec, který mi 10. března 2016 v oficiální odpovědi napsal: Úvodem mi dovoluť uvést, že od samotného zahájení infringementového řízení v dubnu 2013 Ministerstvo životního prostředí pravidelně komunikovalo a úzce spolupracovalo se všemi v této věci dotčenými resorty. A následuje výčet: Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo vnitra – nevím, co má znamenat zkratka MSP, jestli to bylo i Ministerstvo sociálních věcí a práce, Úřad vlády atd. Evropské komisi nebylo poskytnuto jakékoliv vyjádření, aniž by s ním předtím nebyly dotčené resorty seznámeny, respektive aniž by jej dotčené subjekty předtím neodsouhlasily. Tolik tedy v jeho oficiální odpovědi.

Jsou tam i další věci. Rád bych zdůraznil, že problém týkající se ověřování starých stanovisek o hodnocení vlivů, dále jen stanovisko EIA, vydaných ještě podle zákona číslo 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, nezpůsobil zákon číslo 39/2015 Sb., pouze na něj po mnoha letech poukázal, přičemž aktuálně intenzivně probíhající jednání s Komisí směřují k jeho řešení. Tolik tedy citace z 10. března 2016. Takže směřoval pan ministr k intenzivnímu vyřešení problémů s Evropskou komisí.

Dále uvádí: Je však třeba najít takové řešení, které nebude znamenat ohrožení nebo zastavení čerpání finančních prostředků z evropských fondů pro dopravní stavby či ohrožení nebo zastavení čerpání z evropských fondů jako takové. Správné provedení směrnice EIA navíc patří mezi takzvané obecné předběžné podmínky pro

čerpání finančních prostředků z evropských fondů v programovém období 2014 až 2020. Zde se jednalo o částku cca 600 miliard korun. Komise opakovaně podmínila možnost zahájení čerpání finančních prostředků v novém programovém období naplněním této předběžné podmínky, které bylo možné pouze zhojením Komisi vytýkaných nedostatků. Jinými slovy a stručně řečeno: za jistých okolností může dojít k ohrožení všech operačních programů, tedy 600 miliard korun.

Pan ministr na moji ústní interpelaci, a za to mu děkuji, odpověděl 10. března také asi šestistránkovým výčtem všech jednání, všech kroků, které udělalo Ministerstvo životního prostředí od vlastně zahájení infringementu v dubnu 2014, myslím, že to bylo 23. dubna... (Řečník hledá ve svých písemných materiálech.) 25. dubna 2013.

Protože je to úvodní slovo, nebudu zde zdržovat rozbořem, mělo by na to dojít při podrobné rozpravě.

Jenom bych vás – další, co je velmi zajímavé, v dalším dopise, protože jsem si podle zákona o přístupu k veřejným informacím vyžádal materiály, které se dané záležitosti týkají, s tím, že za dotčené resorty jsem považoval, nebo za hlavní dotčené resorty jsem považoval Ministerstvo životního prostředí jako nejvyššího garanta za legislativy ve věci životního prostředí, Ministerstvo dopravy, které tím je velmi dotčeno, a Ministerstvo pro místní rozvoj, které je z mého pohledu, doufám, že to říkám, paní ministryně, správně, garantem čerpání a řízením všech operačních programů včetně řešení sporných záležitostí kolem národní legislativy versus evropské legislativy, a potom ty podmínky pro čerpání financí.

To, že pan ministr Brabec neví, s čím si zahrával při svých vystoupeních při projednávání novely zákona o ochraně životního prostředí, o vlivu staveb na životní prostředí, to je ta novela zákona číslo 100/2001 Sb., která byla nakonec schválena jako zákon číslo 39 v lednu 2015, tak dokládám citací z jeho dopisu, který mi na to oficiální vyžádání informací dal. A k tomu cituji – ten dopis byl odeslán nebo zpracován 21. března 2016: K vaší žádosti o zaslání zpracovaných studií dopadů a vyčíslení případných škod mi dovoluji uvést, že Ministerstvo životního prostředí nedisponuje komplexními informacemi o aktuálně připravovaných a realizovaných dopravních stavbách ani jiných stavbách. V této záležitosti vám proto doporučuji, abyste se obrátil na Ministerstvo dopravy. Takže prosím další, co jsem chtěl říci, že vláda a zodpovědní ministři nevěděli.

Velmi zajímavé je, a to si můžete dohledat, jak probíhala novela zákona číslo 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a změně některých souvisejících zákonů, zde ve Sněmovně 25. 9. 2014, kdy bylo první čtení a potom vlastně následovala další. Z těch vybraných pasáží těch, co říkají, že na to upozorňovali a že ti, co podpořili ten zákon, nevěděli, co dělají, tak musím říci, a pan ministr se vrací velmi často a rád mediálně do minulosti ve snaze odvalit od sebe zodpovědnost, tak se zamyslete nad tím, co vám tady teď odcituji z jeho vystupování k této záležitosti. Troufám si říct, byť je mi jasné, kolik přijde připomínek a námětů o tom, jak zastaví tato novela veškeré investiční akce, což určitě není pravda, ale pravda je ta, že Evropská komise nám dlouhodobě vyčítala a namítla neplnění směrnice EIA, respektive zásadní rozdíly, které v naší existující směrnici EIA ve

srovnání s evropskou směrnicí existují. A nevytrhávám to z kontextu, v tomto duchu se neslo obhajování té novely a uklidňování vás všech. Takže znovu opakují: Troufám si říct, že tato novela nezastaví veškeré investiční akce. Obsahově.

Dále praví: Novela byla několik měsíců připravována stovkami lidí, nejenom všemi dotčenými resorty, což je asi osm dotčených resortů, ale také Svazem průmyslu, Hospodářskou komorou a mnoha dalšími. Troufám si říct, že dneska je to jedna z nejdiskutovanějších norem. Pokud dneska nesměle vystupuje Hospodářská komora a vystupuje Svaz průmyslu a dopravy, tak já jsem dohledal dokumenty, pan ministr Brabec v tom má pravdu, tak bych tak řekl, jedou v tom všichni. Byla k tomu vydaná opakovaná memoranda, zřejmě s těmi komorami a profesními svazy, a věřte, že si velmi dobře uvědomují, jaký tato novela může mít a bude mít dopad. Takže pan ministr nás ubezpečil a věřil tomu, že si velmi dobře uvědomuje. Zároveň jsme jasně slíbili, a odpusťte mi to slovo, že tato novela bude pouhou záplatou, tedy záplatou, která zhojí největší námitky, které nám dlouhodobě Evropská komise, Česká republika, za nedokonalou transpozici evropské směrnice do našeho právního řádu vytýká. Následují další a další. To znamená, troufám si říct, že toto je opravdu novela, která by měla řešit rok 2015.

A my dneska společně s Ministerstvem pro místní rozvoj, které by mělo být jaksi gestorem nového řešení, intenzivně spolupracujeme na – pracovně tomu říkám – jednotném povolovacím řízení, tedy podobný systém, jako má dneska třeba Rakousko. Záměrně říkám podobný systém, a teď tam rozebírám, jak i Rakousko je v nemilosti u Evropské unie, že tam je problém a že nemůžeme ten model přejmout.

Dál pokračuje: Nicméně je dneska dost jasné, a Evropská komise to několikrát jasně, a mám ty důkazy, písemně vyjádřila, že je tady jistý manévrovací prostor. Ale potom jsou tady věci, které budou velmi pravděpodobně pro Evropskou komisi nepodkročitelné. Jinými slovy jsme v situaci, kdy nám Evropská unie celkem jasně říká: Pokud chcete naše peníze, akceptujte naše pravidla. Pokud je akceptovat nebudete, máte smůlu. S touto pozicí jsme do toho vstupovali. Já jsem se zúčastnil celé řady jednání v Bruselu, také jednání tady v Čechách, se všemi dotčenými organizacemi.

Dál pokračuje: Nemluvme o žádném diktátu, ale prostě dlouhodobě Česká republika něco neplnila. A teď se můžeme bavit jenom o tom, jestli a do jaké míry je to za rámec evropské směrnice.

Takže pan ministr nás ubezpečoval jinými slovy, že to vyřeší, že má problém pod kontrolou, a jak to dopadlo, vidíte v těchto dnech a tý dnech.

V obdobném duchu se nesla diskuse a odmítání připomínek, kterými jsme jak na hospodářském výboru, byl jsem informován, že i na výboru pro evropské záležitosti, varovali ministra, že v případě, že nebude vyjednána pro Českou republiku výjimka, jaké fatální dopady to může mít. A jedno z posledních částí vystoupení, teď nevím, jestli už to byla závěrečná řeč, cituji zase dále ze stenozáznamu: "Mantra nebudeme stavět. Není to pravda, budeme stavět i tak. Je to kompromis mezi resorty, Svazem průmyslu a dopravy, Hospodářskou komorou. Ve dvou bodech ještě kompromis

nebyl dosažen, dosáhneme ho. Novela stavebního zákona je s touto EIA laděna, protože ji připravujeme společně. Zákon o liniových stavbách stál mírně mimo, budu chtít na toto sám znát názor nového pana ministra dopravy. I my jsme tam dávali dost pozměňovacích návrhů a námitek v rámci resortu. To je asi vše, děkuji vám za tuhle vstřícnost ještě jednou. Přeji hezký večer." V závorce je poznamenáno potlesk poslanců ANO. Takže jste si ještě k tomu průšvihovi zatleskali.

Ještě bych odcitoval z jeho dalšího vystoupení k té záležitosti při projednávání novely. Už skončím, co se týká této části. Dostat se ke kompromisu, který plní obě priority, které jsme si na počátku dali, na jedné straně zhojit dlouholeté připomínky Komise a námitek k naší normě, na druhé straně nezablokovat definitivně podnikatelské záměry v této zemi. Pod to bych se, pane ministře, podepsal, pokud byste se v následujících týdnech a měsících po těchto svých výrociích podle toho, i respektive vámi řízený resort, choval.

Já jsem požádal v té oficiální informaci všechna tři ministerstva nejenom o veškerou dokumentaci, kterou jsem, musím říct, nedostal, protože jsem chtěl skutečně požádat o to, abych viděl i zápisy, že vláda ustavila například meziresortní pracovní komisi, která podle těch dat, která mi poskytl pan ministr Brabec, se scházela poměrně často. A docela by mě zajímalo, když se tolikrát sešli, co tam vlastně řešili, a podobně. Ale myslím si, že i jednání této Sněmovny by mělo v závěrečném usnesení skončit výzvou, aby všechna resortní ministerstva plus Úřad vlády dal k dispozici veřejnosti na nějaké internetové stránce veškeré podklady k dané kauze, aby všichni viděli, jakým způsobem je naše země řízena.

V těch požadovaných podkladech jsem poprosil, nebo požádal o to, aby mě také byly specifikovány nebo vydány nějaké podklady o tom, jaké ekonomické dopady ta kauza EIA může mít na naši ekonomiku, a to zejména na stavební průmysl, stavebnictví, ale i na další. Jediný, kdo jakési podklady poskytl, nebo něco napsal, byl pan ministr Ťok, respektive resort dopravy. Bohužel musím konstatovat, že ten, kdo mu to zpracovával, tak vůbec netuší, jak hlubokou krizí nejenom v resortu stavebnictví, pokud pomineme ztracené roky, které zastaví rozvoj tolik potřebné dopravní infrastruktury. Za nejrozvinutějšími zeměmi už jsme desítky let. A ten propad se dále a dále prohlubuje.

Kontra to, i když jsem si vyžádal, a myslím si, že zřejmě spolupráce mezi resorty a vládou nefunguje, protože pokud by fungovala, tak asi by všechny tři resorty, ale zejména resort dopravy a životního prostředí, možná primárně životního prostředí, dal k dispozici materiál, který vláda dostala. Byla to RIA, kterou dostala vláda, nebo Ministerstvo dopravy, v listopadu roku 2014 a verze se zpracovanými připomínkami Legislativní rady vlády a jejích komisí pak v prosinci roku 2014. Já tu RIA, ten materiál, k dispozici nemám. Nicméně mám z něj několik nějak získaných dat. A jestliže vezmu hodnocení Ministerstva dopravy, vyčíslení hospodářských dopadů, tak všechny stavby se opírají – budu citovat pár věcí – o stanoviska EIA vydané dle zákona 244/1992 Sb., jsou potenciálně ohroženy současným stavem, kdy prozatím nebylo dosaženo shody mezi Českou republikou a zástupci DG Envi Evropské

komise na způsobu, jakým by bylo legitimní postupovat při využitelnosti těchto starších stanovisek.

V roce 2016, cituji z toho dále, je celkový objem plánovaných finančních zdrojů na stavbách se stanovisky EIA dle zákona číslo 244/1992 Sb. 11,8 mld., z čehož je 7,5 mld. korun na stavbách, jejichž realizace nebyla dosud zahájena. Z těchto staveb s finanční alokací 7,5 mld. v roce 2016 je stavební povolení vydáno pro stavby s alokací 1,3 mld. korun. Stavebním povolením tak nedisponují stavby, které v roce 2016 měly z rozpočtu SFDI čerpat 6,2 mld. korun. Ještě horší situace bude v roce 2017, kdy se předpokládá celkový objem plánovaných finančních zdrojů na stavbách se stanovisky EIA dle zákona 244 ve výši 26,8 mld. korun, z čehož 24,3 mld. korun se týká staveb, jejichž realizace nebyla dosud zahájena. Z těchto staveb s finanční alokací 24,3 mld. korun v roce 2017 je stavební povolení vydáno pro stavby s alokací 2,75 mld. korun. Stavebním povolením dosud nedisponují stavby, které v roce 2017 měly z rozpočtu čerpat 21,5 miliardy korun.

Dále tady píše: V této souvislosti je vhodné poznamenat, že řešením současně komplikované situace není financování staveb z národních zdrojů, neboť současná situace znamená, že u staveb se stanovisky EIA podle "244" nejsme schopni získat stavební povolení. Případná řešení formou prosazení změny zákona, který by umožnil využívat stanoviska dle zákona 244 bez dohody s Evropskou komisí, by přitom s vysokou mírou pravděpodobnosti vyústila v pokračování infringementu, s čímž souvisí hrozba pozastavení všech tvrdých operačních programů. Takže tady to podporuje stanovisko Ministerstva dopravy, nebo ta analýza nebo vyjádření obavy, rizika, před kterými varoval svého času ministr Brabec.

Lze pouze konstatovat, píše se dále, že opakováním procesu EIA jsme u nejpřípravenějších staveb se stanovisky dle zákona 244 ztratili minimálně stavební sezonu 2017 a část stavební sezony 2018, a to v těch nejméně komplikovanějších případech. Zpoždění při uvedení staveb do provozu tak bude minimálně 1,5 roku, u komplikovaných staveb může být i víceleté.

Pokud se týká RIA, tak jenom náklady na zpracování nových EIA byly tam vyčísleny v prosinci 2014 Ministerstvem dopravy na cca 217 milionů korun. Nejsou vyčísleny nebo jsou tam další, naskakují náklady na schvalovací procesy, dodatečné navýšení investičních nákladů. Je tam i vyčísleno, že zpoždění u silničních staveb znamená každý rok – a myslím, že jsme se dohodli, že tady o tom bude mluvit kolega Stanjura – jsou velmi zajímavá procenta u železničních staveb, totéž, jedná se mezi osmi až devíti procenty každý rok.

Takže vláda věděla o velmi nebezpečných ekonomických dopadech. Dostali jste to, pane premiére, do vlády jako materiál v prosinci, zpřipomínkováno v roce 2014. Přesto jste nekonali, nebo konali nedostatečně. A dneska čelíme krizi.

Já jenom upozorňuji, že v právě probíhající kritické situaci, která se odehrává kolem OKD, tak abych vám jenom řekl, že jestliže se vám povede v uvozovkách zářez do stavebnictví, tak že je to velmi významný sektor, který se na tvorbě hrubého domácího produktu podílí pěti až šesti procenty a přibližně šest procent ekonomicky

činného obyvatelstva pracuje ve stavebnictví. A to, že rozkolísáte nejistotou, ztrátou nebo obavami z perspektivy, tak průměrný počet zaměstnaných osob ve stavebnictví je 357 624 lidí. Takže to je vaše politika, kterou nečinností, neschopností, manažerským selháním vytváříte.

Pan ministr Brabec a další možná pod tlakem toho, jak to teď rychle začnou řešit, bude mluvit o tom, že nápravné kroky budou vykonávány velmi rychle. Takže vám odcitují, kolik v minulosti trvalo alespoň u několika staveb zpracování a projednání EIA podle zákona 244. A až budete zase šířit nějaký optimismus ve snaze odvalit tento fatální problém za případně krajské volby či další, tak jenom tolik – jsou to zase materiály, které jsou oficiální. V hrůze, co se bude dít, je zpracovalo Ředitelství silnic a dálnic České republiky.

Takže například jestliže vezmu dálnici D3, úsek Úsilné–Hodějovice, je to 7,2 kilometru, tak u všech pořízení dokumentace, vypracování dokumentace trvalo nejméně 12 měsíců, to tady není specifikováno. A potom veřejnoprávní projednání. U tohoto úseku na dálnici D3 není kontakt s územím Natura 2000, takže tam to trvalo 41 měsíců. Například D3 Hodějovice–Třebonín 12,6 kilometru, tak je to nejméně 12 měsíců dokumentace plus 21 měsíců, také tam není Natura. Opava, jedenáctka, obchvat východní část, 8 měsíců plus 12 měsíců dokumentace. Ovšem Frýdek-Místek, kde je dotek, nebo dotýká se Natury, tak je to těch minimálně 12 měsíců plus 30 měsíců. Frýdek-Místek jiná stavba, kde to protíná území, tak dokumentace plus 60 měsíců, pět let. Rozumíte? A takhle bych tady mohl pokračovat dále a dále. Tak až vám někdo bude říkat "za šest měsíců" a podobně, tak je to pouze zbožné přání.

Další věc, kterou bych tady rád zmínil a kterou bych uvedl asi tak – slovy, a inspirovala mě včerejší mediální ofenziva pana ministra Brabce, premiéra Sobotky a ministra dopravy Třoka, takže tu část bych nazval: Kam se poděla nebo ztratila ministryně Šlechtová? Ve vztahu k Evropské unii koučování fondů, čerpání fondů atd., tak je zodpovědné a resortně příslušné Ministerstvo pro místní rozvoj. A když jsem včera koukal na ta řešení, tak najednou z těch vystoupení bych si říkal, že se děje něco nekalého, nebo nějaká zoufalá akce, když ten, kdo za to zejména zodpovídá, kdo vyjednává podmínky čerpání s Evropskou komisí, kde je první náraz, jestliže tam dochází k legislativním třenicím apod., tak je to Ministerstvo pro místní rozvoj.

Myslím si, že ministr dopravy a zejména ministr životního prostředí svou každodenní činností dokazují, že věřit jim, že jimi připravované a realizované legislativní akty vedou k řešení. Podívejte se, v jaké situaci jsme kolem mýtného, jak Úřad na ochranu hospodářské soutěže shazuje jednu soutěž za druhou. O to víc alarmující je, že jsem neviděl, že součástí toho řešení – anebo možná mě, pane premiére Sobotko, opravíte – nějakým způsobem není ministryně pro místní rozvoj. A myslím si, že už jste napáchali dost škody ve vztahu k Evropské unii na to, abyste si mohli dovolit rozhodující ministerstvo ignorovat. Doufám, že se vám pouze nehodila paní ministryně do vašeho mediálního scénáře.

Já jsem požádal před několika týdny při přípravě programu hospodářského výboru pana předsedu, že považují záležitost kolem neplatných posudků EIA za

natolik zásadní a krizovou, a on mi vyhověl, a touto problematikou jsme se zabývali minulou středu – za mediální nepozornosti, podotýkám, a ono je to pro tuto kauzu symptomatické – touto záležitostí. Z ministrů, kteří slíbili účast, se tam nedostavil nikdo. Samozřejmě bohužel došlo k souběhu toho, že zasedala vláda. Zřejmě měla ještě důležitější krizové momenty, aby alespoň ministr životního prostředí tam přišel. Poslal tam pana náměstka Blechu, což vyústilo v konflikt a moji beznaděj, že tato vláda je schopná tuto kauzu řešit. Proto poté jsem oslovil ODS s tím, že už nevidím jinou cestu, jak vás donutit k rychlému řešení a pokusu o řešení této krize, než mimořádnou schůzí.

A Svaz podnikatelů ve stavebnictví České republiky, který, předpokládám, že byl také u novely zákona z toho ledna 2015, tam přišel a Asociace pro rozvoj infrastruktury, s nějakým pro mě velmi zoufalým pokusem, že by byl sepsán narychlo zákon, v uvozovkách – a já moc prosím o klid... lex EIA, který by využil ustanovení v evropské směrnici EIA článku 2 odst. 5, kde je možná výjimka, aniž je dotčen článek 7 této směrnice, v případě záměru přijatého se zvláštním vnitrostátním legislativním aktem jej mohou členské státy vyjmout z působnosti ustanovení této směrnice. Možnost vyjmout z působnosti směrnice o EIA ty projekty, které byly přijaty zvláštním zákonem. Domnívám se, že asi tohoto pokusu se chytá vláda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já požádám sněmovnu o klid, pane kolego. Já vím, že to je to pro vás zdoluhavé. Já vám ještě řeknu, že náhradní kartu č. 20 má pan kolega Radek Vondráček. A prosím, nechte pana kolegu Františka Laudátu...

Poslanec František Laudát: Já bych poprosil, už se skutečně blíží k závěru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Takže přítomní tam viděli dokonce některá ustanovení přijatého usnesení, které si myslím, že by mělo být odrazovým můstkem pro případné řešení a případné usnesení i tady ve Sněmovně, pokud pustíte program. Tak tam došlo k obrovské kontroverzi, pan náměstek Blecha, a já se domnívám rovněž, že bude velmi obtížné takovýto zákon napasovat na tento krizový článek evropské směrnice. (Nápověda ze sálu: Smrž.) Tak pardon, náměstek Smrž, omlouvám se, Blecha je z MMR. A že je to velmi nebezpečný a riskantní krok, že mu nedává příliš šanci. Ten článek pro výjimečné situace je určen pro přírodní pohromy a katastrofy. Osobně se domnívám, že dávno měl sedět v Bruselu pan premiér a pan ministr Brabec a nevracet se dříve, než s Evropskou komisí vyjedná řešení této krizové situace, což se dodneška nestalo.

Takže se omlouvám za popletení jmen, ale těch náměstků po personálních čistkách je tolik nových, že už je ani všechny neznám.

A jestliže jsem tady mluvil o tom, jaká bude role, a budu chtít, aby tady pan premiér řekl, paní ministryně Šlechtové... Tak dámy a pánové, po zkušenostech s těmi

dalšími aktéry tiskové konference a jejich právním vědomím, tak přece jenom bych tvrdě apeloval na to, aby tím garantem směrem k Evropské unii bylo Ministerstvo pro místní rozvoj.

Já jsem si jen zatím předběžně prošel i podklady, které mi poskytlo Ministerstvo pro místní rozvoj v této záležitosti, a vzhledem k tomu, že skutečně to tady část Sněmovny nezajímá, tak už jenom zkráceně. Když tak ať paní ministryně potom řekne, že se mýlím, ale vycházím z toho, že skutečně nepředloženými, nepředjednanými kroky můžete způsobit zastavení čerpání pro všechny operační programy. Že dokonce možná můžete ohrozit vyúčtování a proplacení řady programů z minulého období.

V té odpovědi, která je také z března, také 21. března 2016, tak veřejnost žije v domnění, že vládě se podařilo, co se týká evropských fondů, čerpání, záznak na poslední chvíli a že do nějakých deseti miliard se podařilo vyčerpat úplně všechno. Kdo z vás ví, že v té době, kdy to MMR odpovídalo, tak ještě nebyly certifikovány, uznány, možná se ta situace jenom v resortu dopravy, akce za 27 miliard korun, a nelze vyloučit, aspoň podle mého názoru, a rád se budu mýlit, rád se budu mýlit, že k tomu fatálnímu průšvihy by se mohlo přidat i vypořádání projektů z minulého programového období.

Takže na závěr vám znovu připomenu to, co jsem říkal na samém začátku. Domnívám se, že v kauze EIA došlo k fatálnímu manažerskému selhání zejména ministra životního prostředí Brabce. Je to v ostré kontradičce s tím, co sliboval pan vicepremiér Babiš voličům, že dosadí místo nemechel schopné manažery a tak. Jak jste tohle mohli dopustit, je naprosto neuvěřitelné. Co jste dělali ty dva roky a půl, téměř, co jste u vlády, a proč teď na poslední chvíli? Tak proč jste nepřišli při té novele zároveň s nějakým nástinem řešení? A pan ministr, to jsem vám tady doložil, že sdílel názor i předchozích ministrů, že to prostě vyřešíte. Jak je možná, že vláda se tomu nevěnovala? V prosinci 2014 dostala na stůl RIA, kdy byla varována před ekonomickými dopady. Vy jste se usnesli již v listopadu 2014, že jste zřídili meziresortní pracovní skupinu. Kdo monitoroval její činnost, kdo ji řídil? Proč jste to nechali až takhle daleko dojít? A teď se budete vymlouvat dokonce na nějaké roky 2006, 7, 8. Děláte si z lidí srandu nebo co? Vláda svými plánovanými kroky ohrožuje – a strašně bych chtěl, aby v usnesení byl důsledný apel na to, tak jak to schválil hospodářský výbor, že všechno musí být v souladu a předjednáváno s Evropskou komisí. A odmítám jakékoli pokusy o to, že teď budete říkat, že za to může Brusel, že uplatňuje retroaktivitu. Tam jste seděli a tam jste měli vyjednat ty klíčové podmínky při schvalování a certifikování programovacího období roku 2016.

A co se týká, co jsem říkal naposledy. Vláda a ministři manipulativně informují veřejnost o skutečném rozsahu kauzy a jejích dopadech. Tady jsem to dokládal. A dneska, když se podíváte na billboardy, pak tam vidíte tohle. (Ukazuje fotografií billboardu, na němž ANO slibuje dálnice.) Jenže ta realita skutečná je tohle. Tohle byste tam měli dát! (Ukazuje mapu.) Tuhle mapu průšvihů! Váš resort to zpracoval. Tohleto je to skutečné, to, co jste udělali. Moderní Česko. A ne to, čím vrtíte psem a krmíte lidi. Je to opravdu velmi vážný problém. A pak není divu, když už jako

úsměvně i v České televizi zazní, že vlastně u toho byl Kalousek v roce 2008 a měl to vyřešit.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec František Laudát. Budeme pokračovat ještě přednostními právy před schválením pořadu schůze. První je pan poslanec Marek Černocho, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Dámy a pánové, dobrý den, děkuji za slovo. Mé vystoupení nebude tak dlouhé jako kolegy Laudáta. (Výkřik z levé strany sálu: To je škoda.) Já si myslím, že to není škoda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych prosil, abychom na sebe nepokřikovali, já bych rád dosáhl toho, že schválíme pořad schůze. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Proces posuzování vlivu na životní prostředí je dlouhodobě neřešený a vleklý problém, kdy jednotliví vládní ministři a Česká republika jako taková ignorují směrnice Evropského parlamentu již od roku 1985. Vlivu staveb na životní prostředí se staví s absolutním přezíráním a ignorací. Kdyby opravdu vládě záleželo na tom, aby se dopravní stavby stavěly, aby se stavěly s finanční pomocí Evropské unie, kterou se vláda neustále zaštiťuje a ohání, ale pouze ve chvílích, kdy se jí to hodí, udělala by vše pro to, aby nebyla vytvářena ze strany Evropské unie odmítavá stanoviska k předkládaným stavebním projektům a vydávaným zákonům, které přímo souvisejí s dopravními stavbami a životním prostředím.

Problém je v tom, že vláda stále tvrději lpí na starých zákonech, projektuje jednu trasu místo několika variant, nekomunikuje s veřejností a protlačuje vadné projekty. To vede k odporu veřejnosti ke stavbám silnic a dálnic, nárůstu soudních sporů, zpomalení vydávání územních rozhodnutí, stavebních povolení a celkové nedůvěře občanů k vládní politice ochrany zdraví a životního prostředí.

Z vlastního uspokojení vládu nevyburcovaly ani opakované dopisy Komise v roce 2006–2007 ani rozsudek soudního dvora v roce 2010 o neplnění povinnosti České republiky zpracování evropské směrnice o posuzování vlivu na životní prostředí. Česká republika v zákoně o posuzování vlivu na životní prostředí ještě v roce 2015 vydá paragrafy, kde v přechodném ustanovení posvěť uznání EIA podle závadných a špatných zákonů, které Komise i Rada kritizovaly. Dopravní stavby, které jsou v počtu přes stovku v ceně přes 250 mld. korun, mají tak EIA v roce 2016 podle zákona z roku 1992. Nemůžeme se potom divit, že sklízíme oprávněnou kritiku odmítnutí financování takových staveb a současně nedůvěru a kritiku občanů. Hlavní brzdou výstavby nejsou občanská hnutí, ekologové a kritici vládní politiky, i když ti

také dokážou velmi zatopit, ale ministři této vlády. Je třeba si přestat lhát a přiznat si, že průšvih je potřeba řešit. Je třeba přestat vymýšlet, jak obejít dotační programy Evropské unie a směrnice Rady. Je třeba začít opravdu makat na nových EIA a nových projektech, a to co nejdříve.

Jako hlavní problém... My také nevíme, pane kolego, který mi tady napovídáte. (K poslanci Chalupovi, který měl poznámku z lavice.) Jako hlavní problém vidíme, že není k dispozici dopis Evropské komise, na které stavby musí být posudky o vlivu na životní prostředí a na které ne. Nevím, jestli z vás někdo takový dopis dostal, ale vaříme tady z vody. Nevíme, co v tom dopise stojí. Proto se ptám, u kterých staveb požaduje Evropská unie nové posudky. Ten problém může být takový, že Komise nedá peníze na stavby bez nových EIA, což by znamenalo stopku pro všechny nové stavby. Je také možné, že ministr Ťok za ANO chce proplácet peníze, které Evropskou unií nejsou schváleny, a nebudou tak nikdy propláceny. Ministr dnes může tvrdit, že je vše v pořádku, stavby se proplatí ze státního rozpočtu, ale budoucí nečerpání peněz z Evropské unie už půjde na hlavu následující vlády.

Proto si dovolujeme také navrhnout usnesení. Ne usnesení o tom, že by se něco mělo dělat a nikdo za to nebyl zodpovědný. Bohužel ta situace, která v současné době panuje a která opravdu nikoho nečiní odpovědným, ať už se týká OKD, ať se to týká dalších kauz, rozhodně není cestou. Proto si dovolím načíst usnesení, jestli mohu...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Můžete samozřejmě jako předseda poslaneckého klubu říkat cokoli, ale nebude to nic platné, protože není schválen pořad schůze. Takže možná to zkrátíme tím, že to necháte až v rozpravě. Ale jak chcete, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Dobře. Načtu tedy usnesení po rozpravě, ať to zkrátíme a ať to pak padne na úrodnou půdu. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura s přednostním právem z klubu Občanské demokratické strany, připraví se kolega Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pozdě, ale přece, pane ministře životního prostředí. Já musím ocenit, že po třinácti měsících účinnosti toho zákona jste se probudil a přiznáváte, že problém existuje, a v posledních dnech horečně hledáte řešení. Ale je to opravdu pozdě.

Nejdřív mi nedá, abych neokomentoval ty vaše neustálé výmluvy na minulost. Když se podíváte do toho pěkného barevného papíru, který jste nám dneska rozdál, tak se tam dočtete dvě data. Infringement, ten druhý, protože ten první byl zastaven, mimochodem začal v roce 2006 a to bylo po období vlády vašeho koaličního partnera, jenom abychom si připomněli politické dějiny. (Premiér mimo mikrofon: V červenci.) 2006 byl první infringement spuštěn. Píše to váš ministr, pane premiére.

A kdybyste mně nerušil, bylo by to pro mě mnohem příjemnější. (Premiér mimo mikrofon cosi dodává.) Ano, v červenci 2006. Předtím jste vládli jak dlouho?

Ale poprosil bych, pane místopředsedo, abyste pana premiéra upozornil, že na mě nemá takhle vykřikovat, protože se skutečně špatně hovoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych poprosil všechny, aby oslovovali ostatní poslance prostřednictvím předsedajícího, abychom v klidu mohli dokončit úvodní slova a vrátit se k hlasování o programu schůze. Prosím pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže ten první infringement byl zahájen v roce 2006 a byl ukončen v roce 2012 s tím, že Česká republika splnila věci, které jí byly vytýkány. A ten druhý byl zahájen – a to mám přesné datum a shodují se i s tím materiálem, který vám rozdal ministr životního prostředí – 25. dubna 2013. Naše vláda skončila 10. července 2013, což jsou necelé tři měsíce, ale v dikci ministrů za ANO – měli jste to za ty tři měsíce vyřešit, my jsme sice dvaapůl roku po volbách, ale my jsme měli málo času... To jenom krátký exkurz do minulosti.

Zase jsme u našich oblíbených evropských fondů. Já už jsem o tom mluvil jednou, kolik zachránců je v této vládě a kolik peněz se zachránilo nebo nezachránilo. Vzpomeňte si na to, jak nás přesvědčoval ministr životního prostředí, abychom schválili novelu zákona o EIA slovy: když to neschválíme, nebudeme čerpat peníze. Když se podíváte do stenozáznamu, mnozí z nás říkali: pokud schválíme takto navržený zákon – a to jenom připomínám tu legislativní cestu, nebyl tam náhodou komplexní pozměňovací návrh, který šel mimo standardní legislativní kolečko a který vlastně přepsal původní návrh, ten vynikající, moderní, skvělý, nejlepší v Evropě zákon? Já myslím, že ano, když se podíváte do análů a stenozáznamů v Poslanecké sněmovně. A my jsme tehdy říkali: pokud, milé kolegyně, milí kolegové, schválíte takto navržený zákon, který je možná nejtvrdší v Evropské unii, a pan ministr životního prostředí určitě má na svém úřadu analýzu všech obdobných zákonů členských států a může se hrdě pochválit, pokud to bude považovat za věc k pochválení, že máme jeden z nejtvrdších, ne-li vůbec nejtvrdší zákon o posuzování vlivu na EIA. Poturčenec horší Turka. Opět.

A co nám hrozí v této chvíli? Došlo na naše slova. I vláda to říkala. Je ohroženo – ne čerpání peněz. Já s tím souhlasím. Já myslím, že na méně významné stavby, na opravy, na údržby se ty peníze nakonec nějak vyčerpají. Ale dostáváme se do situace, kterou jsme bohužel zažívali v minulém období na všech úrovních, že se čerpá na to, na co se může čerpat, a nečerpá se na ty priority, které by si buď stát, kraj, obec, město stanovily. A přízpůsobuje se investiční program tomu, na co peníze dostat můžeme. To se dělá. A na co peníze z různých důvodů dostat nemůžeme, tak to prostě stojí. Já myslím, že se shodneme v Poslanecké sněmovně na tom, jak má vypadat páteřní silniční a železniční síť v České republice, o tom není žádný politický spor. A že jestli máme ty evropské peníze na něco využít, tak na dobudování klíčových staveb. R35 jako první. Bohužel dva úseky, které se už mohly stavět, jsou

už ohroženy taky. Jedině dva, které jsou de facto připraveny nebo mohly být připraveny k výstavbě. Velmi často jezdí naši vládní politici, ale i sněmovní, do Rakouska a říkají, jaká je priorita propojit Českou republiku s Rakouskem. Zcela neomylně, všechny úseky od Českých Budějovic směrem na Rakousko jsou ohroženy oddálením. Já nefíkám, že se to nikdy nepostaví. Ale hrozí reálně oddálení. Nesdílím ten optimismus, jak říkal minule pan ministr Ťok, že naše spřátelené ekologické organizace to určitě pochopí a svým velmi konstruktivním přístupem pomohou tomu, že ta jednání budou rychlá, efektivní, bezproblémová. No kdyby to tak bylo, tak dobře. Já myslím, že nikdo z nás si nemůže přát nic jiného. Ale realita, se obávám, bude jiná.

Takže nám hrozí, že nebudeme čerpat na to, na co čerpat potřebujeme, a možná ty peníze nějak vyčerpáme za cenu nějakých přesunů mezi programy, mezi osami apod.

V čem já vidím to selhání zejména ministra životního prostředí? Tohle všechno musel vědět. Dneska se dočtu, že připravuje urychlené legislativní řešení. Nic proti tomu. Jestli ho přinesete, bude mít hlavu a patu, myslím, že ho podpoříme. Ale skutečně je to tak jednoduché, že poté, co jste se tomu nevěnovali, nedojednali jste nic, tak třeba v devadesátce proženete Sněmovnou zákon, kde vyjmenujeme např. jedenáct úseků infrastruktury a hotovo? A Brusel to bude akceptovat? Vymalováno?

Pokud to tak bude, tak dobře. Ale co se tady dělá třináct měsíců? To už mohlo být třináct měsíců hotovo! To je pořad stejný proces, který jsme věděli před třinácti měsíci a který víme dneska. Ale říkám rovnou, pokud to přinesete, my to nebudeme blokovat. Jenom jsme poměrně skeptičtí k tomu, jestli to zabere a jestli na základě takto přijatého zákona všichni ti úředníci z DJ Environment a ostatní řeknou ano, to je v pořádku, oni si schválili výjimku. Tak tam dejme 50 staveb, a ne 11! Kde jsme vzali číslo 11? Jak k tomu přijdou ty ostatní stavby, které na tom seznamu nejsou? Přece naším společným zájmem je, aby se to týkalo všech staveb. A to je to, co bychom měli řešit.

Jsmo na mimořádné schůzi jenom proto, že jste o tom nechtěli debatovat v normálním bodu řádné schůze. To je třeba si říct. A my jsme nesvolali schůzi proto, abychom tady říkali premiérovi: odvolejte toho, odvolejte toho, potrestejte toho! My jsme to svolali proto, abychom vám opět stejně jako u mýta nabídli pomoc. U toho mýta jste odmítli. Tak možná tady to neodmítnete. Já bych byl rád.

Vy jste si sami nechali zpracovat RIA v roce 2014, mám někde i přesné datum, to bylo za této vlády, která se týkala ekonomických a makroekonomických dopadů u líniových staveb. A z toho materiálu, který jste vy sami objednali a zaplatili, vyšlo, že u silničních staveb když zkrátíte dobu přípravy o jeden rok, resp. když o jeden rok začnete dřív realizovat, tak ušetříte zhruba 8 % investičních nákladů. U železničních staveb 8,7 %. Jsou to čísla Sobotkovy vlády. Ale to platí i naopak. Když to prodloužíte o rok, tak zvednete investiční náklady o 8 % u dálničních staveb a o 8,7% u železničních staveb. A to není přijatelné pro Českou republiku. Protože pokud budeme optimisté a řekneme, že to bude trvat dva roky, nová EIA, tak to už máte 16 %. Reálně hrozí to, že v rámci nového projednávání vzniknou nové požadavky, most pro medvěda a podobné věci, které se velmi často objevují, nový sjezd, další

sjezd více sjezdů. A abychom to dostali, budeme muset znovu projektovat. A tím nejenom že zaplatíme posuzování vlivu EIA, že případně zaplatíme nové projekty, ale taky zvýšíme odhadované investiční náklady na ty konkrétní akce. A nikde nemáme jistotu, že nakonec na ty akce s novou EIA, s novým projektem, s novým odhadem nákladů ty evropské peníze dostaneme. Ale v okamžiku, kdy spustíme nový proces EIA, tak ty platné, které máme, platit prostě přestanou. To není obousměrná komunikace. To je jednosměrka. Takže když se rozhodneme, že staré neplatí, tak už nemáme cestu zpět. A budeme doufat a budeme optimisté, že to půjde rychle, nebude nás to stát tolik peněz a možná ty evropské peníze dostaneme.

Já jsem opakovaně mluvil o tom, že resort dopravy, ale celá Česká republika by se měla začít připravovat na období od roku 2023. Já vím, že to dneska vypadá jako fikce, co bude za šest let. Nebudou evropské peníze na dopravní infrastrukturu! My potřebujeme za těch šest let úplně reformovat financování dopravní infrastruktury. A to není úkol na jednu vládu. Na to se musí najít větší politická shoda, abychom našli model, který nám umožní potom v roce 2022 nebo možná 2023 mít významné peníze na výstavbu, ale i údržbu dopravní infrastruktury.

A protože vím, kolikrát jezdili dotčení ministři v okamžiku, kdy byl ten první infringement, kdy hrozily skutečně nějaké ztráty, kolik jednání oni osobně absolvovali s komisařem, s komisaři, s kolegy z jiných států, tak já kladu jednoduchou otázku: Kolik jednání na téma EIA absolvoval pan premiér v Bruselu? Kolik jednání osobně absolvoval ministr životního prostředí? A kolik jednání osobně absolvoval ministr dopravy? Já neznám odpověď. Až ji budu znát, tak pak to budu komentovat, případně říkat ano, z mého pohledu to bylo dostatečné, nebo z mého pohledu to nebylo dostatečné.

Mluvil jsem o tom před několika dny v jiném bodě. Evropská unie jsme i my. To není někdo imaginární, který nám něco přikazuje, a my máme něco plnit. A já myslím, že není normální, abychom akceptovali princip retroaktivity. To skutečně není normální. V České republice to možné není! To už judikoval opakovaně Ústavní soud a každý, kdo přináší nějaký návrh do legislativy, ví, že to není možné. Tady najednou jsme připraveni akceptovat princip retroaktivity a říkat a sypat si popel na hlavu: No, my je máme staré a to už je dlouho! A už jenom Slovinci mají tak staré! Ale jsou platné! To je klíčové adjektivum. Ne, že jsou staré, ale že jsou platné. A nebylo jednoduché je získat. A jestli ten proces otevřeme znovu, tak neříkám, že na všech, ale na mnoha úsecích může hrozit zdržení o pět a více let. Myslím si, že je naším společným zájmem, abychom tento princip jako Česká republika, jako Poslanecká sněmovna odmítli.

Já vím, že to pak budu načítat ještě v rozpravě, pokud schválíte program, ale podle signálů, které mám, program schválen bude, tak abyste kolegové mohli přemýšlet, abych to nečetl dvě vteřiny před samotným hlasováním, tak my jsme připravili tři návrhy usnesení. První dva bychom chtěli, aby se hlasovaly dohromady A třetí aby se hlasoval zvlášť. První dvě se týkají Bruselu, Evropské komise a to třetí se týká domácí politiky.

Navržené usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky důrazně odmítá princip retroaktivity, který Evropská komise uplatňuje vůči České republice v otázce stanovisek EIA." A k tomu konstatuje, že: "Tímto přístupem Evropská komise jedná v přímém rozporu s českými národními zájmy."

A b), abychom ocenili činnost našich ministrů: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že ministr životního prostředí Richard Brabec naprosto selhal v otázce řešení stanovisek EIA."

Děkuji. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ještě je jedno přednostní právo, předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Budu velmi krátký. Odůvodním, proč poslanecký klub KSČM podpoří tentokrát program této mimořádné schůze.

To jednání bylo svoláno s cílem, aby byly zodpovězeny otázky, které souvisejí s platnou legislativou a podmínkami Evropské komise v otázce posuzování vlivu na životní prostředí, tedy EIA. Otázky byly vyvolány situací, která nastala v přípravě a v realizaci projektu silniční a železniční dopravní infrastruktury. A právě v resortu dopravy je ten dopad, který hrozí, doopravdy největší, nejtěžší, nejhorší, přímo ohrožena realizace 65 infrastrukturních staveb v hodnotě zhruba 90 mld. korun. Jsme přesvědčeni v klubu KSČM, že je nutné odblokovat uvedenou situaci, že je nutné nezastavovat přípravy a realizaci oněch dopravních staveb. A situace kolem přijímání novel zákona o posuzování vlivu na životní prostředí není tady žádnou novinkou, podobně jako způsob notifikace těchto novel zákona na úrovni Evropské komise.

Je velmi varujícím výsledkem vyjednávání s Evropskou komisí a hlavně dopady do praxe přípravy dopravních staveb. Jsem přesvědčen, že dopady jdou i do dalších resortů, kde je podmínkou schválení a realizace projektů získání stanovisek o posuzování vlivu na životní prostředí. Je třeba si uvědomit, konstatovat, vzít v úvahu, že Poslanecká sněmovna právě prostřednictvím hospodářského výboru na možná rizika související s velmi líknavým přístupem – a tady musím říci, že šlo jednak o resort životního prostředí, jednak resort místního rozvoje – v přípravě a notifikací novel zákonů pro stanovení EIA upozorňovala už od roku 2014. Současně byl požadován mnohem tvrdší a aktivnější přístup k jednání o podmínkách pro aplikace směrnice Evropské komise o EIA a opakovaně bylo požadováno vyřešení problematiky verifikací EIA aktivní spoluprací mezi ministerstvy životního prostředí, místního rozvoje, Ministerstvem dopravy a také Evropskou komisí z důvodů zahajovaného čerpání prostředků Evropské unie z operačního programu Doprava v roce 2014 až 2020. Zejména z důvodu již mnohaletého financování výstavby dopravní infrastruktury z prostředků Evropské unie. Pravidelně jsme byli jako poslanci a poslankyně ubezpečováni představiteli Ministerstva životního prostředí,

Ministerstva pro místní rozvoj, že notifikace v Evropské komisi proběhne bez zásadních dopadů do správních řízení zde v České republice.

Nyní krátce k vývoji podmínek pro vytváření stanovisek vlivu na životní prostředí. Od 1. 7. 1992 až do 31. 12. 2001 byly procesy EIA zahajovány a vedeny podle původního zákona posuzování vlivu na životní prostředí, tedy zákona číslo 244/1992 Sb., a poslední stanovisko EIA bylo podle tohoto zákona vydáno v roce 2006. U těchto stanovisek EIA nebyla zákonem omezena doba platnosti. Ani přechodnými ustanoveními zákona číslo 100/2000 Sb. nebyla omezena doba platnosti a musím říci, že ani v žádné z dalších novel tohoto zákona číslo 100 nebyla omezena doba platnosti.

Přestože většina stanovisek EIA podle zákona číslo 244/1992 Sb. pro dopravní stavby byla vydávána kolem roku 2000, dodnes jsou tato stanoviska EIA vzhledem k jejich neomezené časové platnosti předkládána v rámci povolenacích řízení jako jeden z dokladů z hlediska posuzování vlivu na životní prostředí. Zároveň však jsou přikládány do navazujících řízení studie posuzující aktuální vliv stavby na životní prostředí, na jejichž základě jsou aktualizována závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy. A stavby jsou současně v různém stupni přípravy – některé se nacházejí ve stavebním řízení, některé teprve v územním řízení.

Před vydáním ověřujícího závazného stanoviska podle zákona číslo 39/2015 Sb., novela EIA, je třeba ověřit věcnou využitelnost původního stanoviska EIA, to znamená ověřit množství, velikost a významnost změn záměru i změn v dotčeném území. Tato potřeba vyplývá ze zmíněné dlouhé doby trvání přípravy a schvalování záměrů, kdy od okamžiku vydání stanoviska EIA uplynulo zhruba 12, 13, 14, 15 let, někdy i více, a s délkou této doby roste také pravděpodobnost existence změn záměru, změn v území i jejich významnost a změn požadavků legislativy. Na ověření věcné využitelnosti stanoviska EIA pak nelze rezignovat, neboť nelze učinit závaznými podmínky stanoviska EIA, jejichž věcná využitelnost nebyla ověřena nebo o nich trvají pochybnosti. Za účelem ověření využitelnosti starého stanoviska EIA předkládají investoři na příslušné úřady aktuální podklady posuzující vliv stavby na životní prostředí v současné době, a jsou-li v rámci tohoto ověření zjištěny významné změny, je stanovisko EIA věcně i formálně nevyužitelné a nelze k němu vydat souhlasné stanovisko, tedy ověřující závazné stanovisko podle novely EIA.

Zásadním požadavkem Evropské komise pro financování z fondů Evropské unie je zajistit soulad těchto projektů s evropskou legislativou, tedy i se směrnicí EIA, a tento soulad není možné bez dalšího zajistit u stanovisek EIA vydaných před vstupem České republiky do Evropské unie. Proto se Česká republika snaží přesvědčit Evropskou komisi o naplnitelnosti požadavků směrnice EIA v navazujících řízeních. Zde musím zdůraznit, že Česká republika po prodělaném procesu přijímání mezi členské státy se stala členským státem v květnu 2004, čili v řadě případů byly procesy zahájeny dávno před vstupem České republiky do Evropské unie.

Situace, která teď je, vyvolává řadu možných otázek. Já jenom tvrdím v tomto postoji, v tomto stanovisku, které vydává mými ústy klub KSČM ještě před schvalováním programu, že právě proto, abychom se zúčastnili obhajoby zájmů

České republiky, českých národních zájmů, které jsou zde v rozporu s tím, co se po nás požaduje, chce, nebo jak co nám hrozí, budeme podporovat a budeme klást v rozpravě další otázky, tentokrát už konkrétnější otázky. Budeme i podporovat navržená usnesení, která se nám dostala do ruky a která jsou v souladu i s naším názorem i s naším programem.

V této chvíli mi tedy dovoluňte znovu zdůraznit, že klub KSČM podpoří program mimořádné schůze a těší se na věcnou a podrobnou diskusi všech, kteří mají právo v této diskusi vystupovat, přinášet stanoviska. A ujišťuji vás, že v tomto směru jsme v souladu s většinou ostatních, alespoň co jsem měl možnost si ověřit, poslaneckých klubů, že všichni zde budeme hájit zájmy České republiky.

Děkuji. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Ještě budu konstatovat dvě omluvy z dnešního jednání, a to poslance Janáka a paní poslankyně Radky Maxové od 12 hodin. Protože nikdo s přednostním právem se momentálně nehlásí, využiji té příležitosti a dám hlasovat o návrhu pořadu schůze, jak je uveden na pozvánce. Ještě zagonguji. Myslím si, že přítomnost je v pořádku. (Do sálu přibíhá spousta poslanců.)

Zahájil jsem hlasování číslo 2 a ptám se, kdo je pro pořad schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 2, z přítomných 147 pro 129, proti nikdo. Pořad schůze byl schválen.

1.

Informace členů vlády k očekávanému zastavení výstavby silnic, dálnic a železnic

První přihlášený s přednostním právem je pan ministr Brabec. Ptám se navrhovatelů schůze, jestli chtějí ještě jednou vystupovat. Není tomu tak. Ani kolega Laudát ani kolega Stanjura. V tomto ohledu tedy prvním vystupujícím v rozpravě je ministr životního prostředí Richard Brabec. Připraví se pan ministr dopravy Dan Ťok. Potom mám další přihlášené. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, původně jsem měl ten projev na dvě hodiny, pak jsem ho párkrát seškrtnal, teď je relativně krátký. Využili jsme i té možnosti, abychom vám rozdali na stůl některá fakta, která jsou podle mého názoru jednoznačná, nezvratná, je na ně spousta důkazů, čísla hovoří, a hlavně jsou to fakta, která se stala, to znamená, jsou to věci, které se staly, ne záležitosti, které by se mohly stát.

Jsem rád, že mezitím vystupovali kolegové, protože je možno reagovat. Musím konstatovat, že pan kolega Laudát ne poprvé a ne naposled to tak zašmodrchal, že

díky potom panu kolegovi Stanjurovi a Kováčikovi jsme se dostali aspoň trošku do reálu, kde momentálně jsme.

Dovolte mi několik dat na začátek aneb trocha historie nikoho nezabije. Ale věřte, že to bude krátké a nebude to určitě vymlouvání na ty minulé vlády, jak tady zaznělo. Bude to prostě konstatování faktů.

Jak tady už několikrát zaznělo, první infringement s Českou republikou, tedy vlastně řízení o porušení příslušné smlouvy nebo porušení transpozice příslušné evropské směrnice, v tomto případě směrnice EIA, tedy posuzování vlivu záměru na životní prostředí, bylo zahájeno skutečně v roce 2006. Díky neschopnosti předchozích vlád toto řízení dospělo až do fáze, kdy Česká republika byla za neplnění požadavků směrnice EIA v roce 2010 odsouzena Soudním dvorem Evropské unie, a pokračující proces vyvrcholil potom na podzim roku 2012 určitou dohodou na pouhé odsunutí toho problému s tím, že Evropská komise infringementové řízení ukončí jen pod podmínkou, že obratem zahájí další a ještě rozsáhlejší řízení, což učinila hned na jaře roku 2013. Není to tedy tak, jak říkal pan kolega Stanjura, že v podstatě vlády ODS, resp. vlády, kde ODS měla svého ministra životního prostředí – na začátku Drobila, pak Chalupu – se to týkalo jenom tři měsíce. Týkalo se to vlastně od roku 2010, kdy se vyjednávalo, a vyjednávalo se neúspěšně.

Následovala tedy mnohá jednání, která nikam nevedla. Existovala sice poměrně široká pracovní skupina složená z mnoha resortů, ale byla naprosto rozložená, rozhádaná a dle informací, které mám ze stálého zastoupení České republiky v Bruselu, byla obvykle jednání s Evropskou komisí odstudou, protože to bylo neřízené a bez schopnosti se na něčem konstruktivně dohodnout. 21. ledna 2014 po jednání s Evropskou komisí v Bruselu Evropská komise označila návrh, který Česká republika dala v rámci řešení nového infringementu, za nedostačující a požadovala rychlou a definitivní nápravu do 1. 1. 2015. 29. ledna přišla nová vláda včetně ministra životního prostředí a já jsem tuto záležitost dostal na stůl asi tak 5. nebo 6. února. Myslím, že ani odstupující ministr Podivínský mi to tenkrát nějak nepředal, že by to bylo něco extra důležitého, a já jsem se k tomu dostal až ve chvíli, kdy se skutečně začalo ukazovat, že věc bude velmi, velmi rychlá. Ted' přeskočím jednání, přeskočím pár měsíců, kde jsme vedli desítky jednání a po pracovní linii jsme dostali na začátku dubna avízo, že infringementové kolegium Evropské komise potvrdí 15. dubna takzvané odůvodněné stanovisko, které naprosto dramatickým způsobem poškodí Českou republiku, protože říkali, že to vidí jako legitimní krok, neboť Česká republika dostala formální upozornění už v dubnu 2013. Problém existuje už od roku 2010 a vlastně už od roku 2006, tak kolik času ještě chcete.

Jenom zopakují, a je na to x důkazů a argumentů, lze se kdekoliv kohokoliv z Evropské komise zeptat, určitě i kolegů, že v případě vydání tehdy odůvodněného stanoviska by České republice hrozilo okamžité zastavení možnosti dočerpání finanční prostředky z evropských fondů v rámci programového období 2007–2013. Celkem byly ohroženy investice do dopravních a infrastrukturních staveb ve výši více než 100 mld. korun. Dále bylo ohroženo financování i mnoha jinak bezproblémových staveb, a to nejen státních, ale i soukromých. Správné provedení směrnice totiž navíc

patřilo a patří mezi takzvané obecné předběžné podmínky pro čerpání finančních prostředků z evropských fondů v novém programovém období 2014–2020. Zde se jednalo o částku přibližně 600 mld. korun a Komise opakovaně podminila možnost zahájení čerpání finančních prostředků v novém programovém období naplněním této předběžné podmínky. Po dalších horečných a usilovných jednáních se podařilo hrozbu vydání odůvodněného stanoviska, od které nás dělily hodiny doslova, odvrátit i s pomocí eurokomisařky Jourové a dalších lidí. My jsme tenkrát jednali s komisařem Potočником.

A teď už jenom v rychlosti k historii, abych se dlouho nezdržoval. 3. září 2014 byl návrh novely příslušného zákona schválen vládou, odeslán do Sněmovny. 12. prosince byl schválen ve Sněmovně, 17. postoupen do Senátu, 14. ledna vrácen s pozměňovacími návrhy ze Senátu, 10. února přijat opět zákon, tedy přehlasován Poslaneckou sněmovnou, 24. byl podepsán prezidentem a 1. 4. 2015 měla novela 39/2015 účinnost. A teď – i po účinnosti zákona...

Vím, že kolegy to nezajímá, když byli tak nadšeni v kritice, tak je asi nezajímá, co k tomu říkám. Ale neberu to osobně. (Hluk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane ministře. Požádám tedy Sněmovnu znovu o klid. Jsme na schůzi, která byla vyžádána k tomuto bodu. Ministři včetně premiéra jsou připraveni odpovídat, takže prosím, abyste je nechali vaše otázky zodpovědět. Prosím, pane ministře, pokračujte.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. A teď prosím k těm krokům, protože to je důležité.

I po účinnosti zákona, respektive v průběhu přípravy zákona, v průběhu jednoho roku probíhaly desítky jednání. Já jsem panu kolegovi Laudátovi v odpovědi na interpelaci dával jenom část jednání. Jednání byly desítky na všech úrovních, která byla s Komisí, byla po úřední úrovni, byla i po politické úrovni a novela byla vyjednáвана možná nejdramatičtěji jako rozhodně jednoznačně novela, kterou jakýkoliv zákon, který já jsem zatím připravoval, a troufám si říct, že to snese srovnání se zákony, které byly vyjednáваны s Komisí jako nejsložitější, ne-li úplně nejsložitější.

V jednáních samozřejmě nebylo jenom Ministerstvo životního prostředí, ale bylo tam Ministerstvo dopravy, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo průmyslu, Ministerstvo pro místní rozvoj samozřejmě. Byly tam týmy resortních právníků a samozřejmě byly do toho zataženy i resortní organizace, jako je například Ředitelství silnic a dálnic a další, protože se jich to týkalo. Byla celá řada, to si pamatujete, kulatých stolů se Svazem průmyslu a tak dále. A děkuji, že tady bylo řečeno, že skutečně jednání probíhala a že jich byly desítky. I po účinnosti zákona od 1. 4. 2015 – a tady bych chtěl jenom vysvětlit a reagovat na to, že jsme pak už jakoby nic nedělali –, který pozastavil běžící infringement, a tak i nebezpečí, že Česká republika nenávratně ztratí možnost dočerpávat obrovské fondy, pokračovalo

velmi intenzivní jednání s Evropskou komisí, především s Generálním ředitelstvím životního prostředí.

Samozřejmě, a já se k tomu za chvíli dostanu, bylo celou dobu jasné, že bude rozdíl v posuzování projektů z EIA podle předvstupního zákona č. 244/1992 a projektů podle novějšího zákona 100/2001. Cílem jednání bylo od počátku, aby nejstarší projekty mohly být posuzovány podobně jako v modelu, který se nám úspěšně s Evropskou komisí podařilo vyjednat pro již postavené dopravní projekty z operačního programu Doprava 1, tedy 23 projektů za téměř 50 mld. korun, které měly rovněž starou EIA, ale byly už postavené, a kde Evropská komise od počátku nechtěla projekty financovat právě proto, že měly starou EIA. Tedy na základě individuálního posouzení každého projektu Komisí a případných dodatečných opatření. Takovou možnost Evropská komise původně nevylučovala. Navíc jsme společně s ostatními resorty připravili jasnou metodiku, která zdůvodňovala, že velkou většinu námitek Evropské komise ke kvalitě posouzení starých hodnocení EIA lze úspěšně doplnit v rámci navazujících řízení, tedy územního nebo stavebního řízení. I tento argument byl z počátku přijímán ze strany Evropské komise vstřícně s tím, že takové řešení by mohlo být pro Českou republiku akceptovatelné.

Zlom nastal někdy v říjnu nebo listopadu 2015 pravděpodobně i pod vlivem informací, které plynou do Evropské komise a především do Generálního ředitelství životního prostředí, a není to žádným tajemstvím, je to snadno prokazatelné, z nevládních organizací, které skutečně mají dokonalý přehled o legislativním i technickém stavu přípravy téměř všech připravovaných infrastrukturních akcí a které informace sdílejí do Evropské komise, já bych řekl v přímém přenosu. Někdy v říjnu nebo listopadu, myslím, že to bylo kolem 20. října, nám Evropská komise sdělila, že jakmile bychom vydali byt' jen jedině ověřující závazné stanovisko pro projekty se starou EIA dle zákona č. 244, může dojít k posunutí pozastaveného infringementu do další fáze, tedy takzvaného odůvodněného stanoviska, což by mělo za následek okamžité zastavení čerpání fondů, a to nejen operačního programu Doprava. O to intenzivněji jsme pak pokračovali v jednání na všech politických i úřednických úrovních a výsledkem byla předběžná dohoda o tom, že určitou skupinu klíčových projektů bude možno realizovat takzvaným zrychleným projednáváním. Informaci jsme samozřejmě opakovaně dávali i do vlády. A mimo jiné jsme o tom opakovaně informovali i Sněmovnu v rámci interpelací, takže odmítám, že bychom o čemkoliv lhali. Bylo to v přímém přenosu – vyjednávání s Evropskou komisí v tomto postupném gardu.

Vzápětí jsme navrhli postup takového zrychleného projednávání Evropské komisi, ale z její strany byly doplněny další požadavky, na kterých Evropská komise trvala i po další řadě jednání. Po jejich vyhodnocení bylo konstatováno, že splnění takových požadavků by v řadě, nebo, obáváme se, většině případů mohlo trvat déle než příprava nové EIA a nemělo by ani potřebnou jistotu směrem k zajištění financování ze strany Evropské unie. Proto pokračovala další jednání na politické úrovni, jejichž účastníkem byl mj. i pan premiér, jejichž výsledkem je pak návrh na rychlou novelu zákona č. 100, která transponuje novou podobu evropské směrnice

EIA, která umožňuje i určitý výjimečný postup, zrychlený postup v odůvodněných případech.

Chci ale, kolegyně, kolegové, zdůraznit jednu věc, která tady zapadla, ale která je strašně důležitá, že v průběhu celého času vyjednávání Ministerstvo životního prostředí a krajské úřady úspěšně vydávaly ověřující závazná stanoviska pro desítky projektů, které mají posudek EIA dle zákona č. 100, tedy také toho starého, který původně Evropská komise neakceptovala, kterých bylo k dnešnímu dni vydáno téměř 150, a další jsou připravena k vydání. Seznam máte ve svých materiálech a tam uvidíte, jestliže jsme dneska obviňováni z toho, že jsme nevyjednali žádné výjimky, tak jsme samozřejmě vyjednali výjimky právě pro zákon č. 100, kde jsou těch projektů stovky, jsou za desítky, možná stovky miliard korun, budou postupně ověřovány a budou ověřeny. A to je postup, který Evropská komise na začátku při tom jednání naprosto odmítala, a nám se podařilo tento postup vyjednat. A opět říkám, že i díky tomu se podařilo také z Evropské komise dofinancovat staré dopravní projekty za téměř 50 miliard korun. A to je, vážení, realita! To není žádný kondicionál co by kdyby. To se prostě stalo a to se podařilo a ta stanoviska jsou vydávána. A jsou vydávána úspěšně a projekty jsou realizovány. Nechci zdržovat se seznamem, máte ho tam.

A teď prosím jenom k těm mýtům. Mýtus, že zákon č. 39/2015 Sb. může za radikální pokles ve stavební sezóně 2015, 2016 popř. dále. On se k tomu vyjádří určitě více pan ministr Ťok, ale přesto. V prvé řadě bych chtěl říct, že ČR bohužel v EU, a možná nejen tam, drží neblahý primát v délce přípravy staveb. Příprava dopravních staveb v ČR trvá běžně 15 let, ale máme tu akce, jejichž příprava trvá 20 let, aniž by se koplo do země. Důvodů je víc, bude o nich hovořit i pan ministr dopravy, stejně jako o reálném dopadu možného zdržení v důsledku EIA. Realita ale je, že ověřování stanoviska dle zákona č. 244/1992 Sb. naprosto neovlivňuje stavební sezónu 2016, neboť drtivá většina letos realizovaných staveb již má vydané stavební povolení. O tom, jaký bude dopad na stavební sezónu 2017, bude hovořit pan kolega Ťok, ale samozřejmě to jsou právě ty akce, které by měly být řešeny zrychleným projednáváním v rámci novely zákona č. 100.

Zákon č. 39/2015 Sb. naopak umožnil profinancování dopravních staveb z operačního programu Doprava a zachránil čerpání v rámci celého programového období, a už jsem hovořil, že se jednalo o ohrožených 100 miliard korun. Mimo jiné bez přijetí tohoto zákona by rozhodně uplynulá stavební sezóna 2015 a částečně i 2014 zdaleka nemohla být tak úspěšná, jako byla, protože právě díky tomu, že EU byla konečně po deseti letech spokojená s transpozicí směrnice do českého právního řádu, tak nám umožnila, abychom dočerpali ty peníze.

Aktuální pokles, který je na stavebním trhu, a bude o tom hovořit pan Ťok, je důsledkem spíš dynamiky operačních programů, tj. přechodem na nové programové období. A znovu zopakují, byla zachráněna naprostá většina projektů se stanovisky vydanými dle zákona č. 100/2001 Sb., tj. stovky projektů veřejných i soukromých investorů za stovky miliard. Jestliže mě tedy pan kolega Laudát, vašim prostřednictvím, pane předsedající, cituje v mých prohlášeních při projednávání

tohoto zákona, že se stavět bude, tak se stavět bude a staví se, pane kolego, vašim prostřednictvím, pane předsedající. To znamená, k žádnému zablokování staveb nedošlo. Řešíme tady problém s akcemi 244, ten problém existoval celou dobu, ale ty stovky, které byly nejvíc ohroženy, jsme zachránili a vyjednáваме o dalších.

Druhý mýtus, že infringement byl zahájen až v roce 2013, odpovědná je pouze úřednická, případně hlavně naše vláda, nebyly vyjednány výjimky. Už jsem říkal, že novela zákona č. 39/2015 Sb. byla více jak rok vyjednáвана s Evropskou komisí a skutečně vyjednávací tým byl velmi široký. Víte, do jednání na politické úrovni se zapojili všichni. My jsme požádali celou řadu lidí, aby nám v těch jednáních pomohli. Musím říct, že z europoslanců se zapojil pouze pan poslanec Telička, jinak jsme nedostali v podstatě žádné odezvy. Byli samozřejmě europoslanci všech stran osloveni. Dneska nás někteří europoslanci kritizují, jak jsme byli měkčí, ale upřímně řečeno z jejich strany žádná reakce nebyla. Zapojili jsme samozřejmě naši eurokomisařku, zapojili jsme dokonce i ostatní eurokomisaře dalších spřátelených zemí. Dopisy a petice se žádostí na Evropskou komisi psali i hejtmani, mnozí starostové, ty petice měly tisíce hlasů, a já, když dovolíte, si vám dovolím jenom odcitovat krátce odpověď na jeden takový dopis, která přišla od eurokomisaře pro životní prostředí Velly:

"Bezpochyby je politováníhodné, že ČR umožnila tolik stanovisek o posouzení vlivů na životní prostředí pro projekty v oblasti dopravy, které se staly zastaralými, aniž by je okamžitě realizovala. To je nyní problém téměř u všech dopravních projektů navržených pro nové finanční období v ČR, a to nejen u projektů silnic, na které se odkazujete. Podle revidované směrnice EIA od května 2015 budou členské státy povinny ověřit, zda závěry nebo rozhodnutí EIA jsou aktuální před vydáním povolení. V tomto smyslu bude existovat možnost, aby členské státy zavedly časový rámec pro platnost závěrů nebo rozhodnutí EIA. I když jsme pochopili fungování českého vícestupňového systému, v jiných členských státech jsou přijatá opatření v tom smyslu, že EIA jsou pravidelně aktualizovány, a existují mechanismy, aby se vyvarovali těchto problémů. Česká republika je jediným členským státem, který navrhuje takováto stará stanoviska EIA. Problém ještě zhoršuje skutečnost, že český zákon o EIA nebyl v souladu s právními předpisy EU značnou část posledního desetiletí, kdy byla stanoviska EIA napsána a kdy byly povoleny tyto projekty. České právo je v souladu s právem EU teprve od 1. dubna 2015."

A závěrem říká: "Je důležité, aby bylo respektováno evropské právo, jelikož jsou to pravidla schválená všemi členskými státy. Pokud má být aktivita financována ze zdrojů EU, musí respektovat právo EU. To platí jak pro finanční postupy, jako je zadávání veřejných zakázek, tak pro environmentální postupy. Posuzování vlivů na životní prostředí je mezinárodně uznávaný postup, jak zvážit různé dopady na životní prostředí u konkrétního projektu."

To je, dámy a pánové, odpověď na jeden z dopisů, který psal jeden z hejtmanů. Psal i předseda výboru pro životní prostředí Robin Böhnisch podobný dopis, psali senátoři, psali i starostové a toto jsou reakce Evropské komise. A jsou to reakce velmi, velmi konzistentní a stále stejné. Jinými slovy, pokud od nás chcete naše

peníze, akceptujte naše pravidla. Já jsem vám tam dával seznam projektů, které byly díky tomu financovány, včetně projektů zachráněných z operačního programu Doprava I, které opět můžeme považovat za zachráněné.

Mýtus č. 3, že zákon 39/2015 zavádí do českého právního řádu retroaktivitu. Fakta: Takzvaná pravá retroaktivita, kdy právní předpis působí i zpětně do doby před svou platností, je v českém právním prostředí nepřijatelná, a proto přechodná ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. tuto retroaktivitu samozřejmě vylučují. Je však v souladu s obecně platnými právními zásadami, které dovodila i judikatura Ústavního soudu ČR, že nové procesní právo, a zákon o EIA je procesním aktem, platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti právní úpravy, zůstávají zachovány.

Jinými slovy, on to potvrzuje i postoj Nejvyššího správního soudu ČR, který judikoval třeba problém obchvatu Znojma a který judikoval následujícím způsobem: "Smyslem posouzení vlivů záměru na životní prostředí je jeho posouzení z hlediska dosaženého stupně poznání o životním prostředí. Reflexe aktuálních poznatků o předmětném území i dostupných možnostech ochrany životního prostředí představuje esenciální princip právní úpravy. Je tedy nasnadě, že dosažený stupeň poznání mohl být po 11 letech od vydání původního stanoviska odlišný. Skutečnost, že zákon č. 244/1992 Sb. oproti stávající úpravě výslovně časově neomezil platnost stanovisek o posouzení vlivů záměru na životní prostředí, nemůže tento závěr změnit."

Co to znamená, dámy a pánové? Že i Nejvyšší správní soud v ČR prostě judikoval, že je problém s těmi starými stanovisky EIA, která jsou 15 i 20 let stará.

A už směřuji k závěru a určité rekapitulaci, ale ještě než to udělám, dovoluji mi krátký výtah z komentáře Zeleného kruhu, který rovněž přišel a který určitě má k dispozici Evropská komise a DG Envi a z kterého třeba pak čerpá při posuzování námi navrhovaných projektů. Jedná se o stavbu 511 na dálnici D1, stavba Běchovice.

Podklady, vstupní informace a dokumenty procesu EIA na stavby silničního okruhu kolem Prahy jsou nejméně 15 let staré, a tudíž vesměs naprosto neaktuální. Například odhady/výpočty dopravních intenzit se od té doby zvýšily i o stovky procent. Došlo ke změnám v území, např. vyhlášení EVL Natura 2000. Došlo k dalším změnám. V řadě míst vznikla nová bytová výstavba. Od roku 2000 se změnilo předpisy stavební, o ochraně životního prostředí, hygienické limity, několikrát se novelizoval zákon o ochraně ovzduší. V důsledku salámové metody při přípravě a posuzování staveb nebyly řádně posouzeny vlivy staveb souvisejících. Dokumentace a posudky EIA k výše vyjmenovaným stavbám navíc vůbec neexistují v elektronické podobě, což již řadu let velmi silně komplikuje občanům dotčených území se s nimi seznámit a k jejich obsahu se vyjadřovat. Žádáme u těchto staveb nové kompletní posouzení v procesu EIA, včetně posouzení variant těchto staveb.

Podobné námitky má samozřejmě Komise a DG Envi k dispozici k velké většině staveb a má je opravdu naprosto detailní a v přímém přenosu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme zdědili mnoho let neřešený problém s nedostatečnou novelizací evropské směrnice EIA a začali jsme ho řešit doslova od prvních týdnů našeho fungování. Díky obrovské aktivitě se nám podařilo zachránit více než 100 mld. z evropských fondů, a ty byly opravdu akutně ohroženy. Česká republika se totiž díky špatnému čerpání evropských fondů z minulého období dostala do dvojích kleští, kdy jsme byli doslova několik hodin, a to už jsem říkal, před rozhodnutím o okamžitém zastavení čerpání evropských fondů. Kritizovaná novela zákona 39 tyto peníze zachránila a byla mnoho měsíců vyjednáвана celou řadou odborníků včetně, troufám si říci, v řadě případů špičkových právníků a mj. byla i schválena Legislativní radou vlády. Podařilo se, ne že se nepodařilo, podařilo se dohodnout zásadní výjimku, ke které Evropská komise ze začátku byla zcela odmítavá, že tedy nebude plošně nutno provádět nové hodnocení EIA na další stovky projektů podle novějšího zákona číslo 100.

O tom, že délka přípravy staveb v České republice je naprostý unikát, o tom už jsem hovořil.

Já už jsem ten trošku bonmot jednou říkal, já ho musím znovu zopakovat. Jestli pan kolega Stanjura říká, že každý den bez novelizace směrnice EIA byl dobrý, tak bohužel, byť chápu tu logiku, s kterou to říká, tak je to ale bohužel stejnou logikou, jako když se někdo raduje z každého dne, kdy nebyl ještě dopaden. To je něco, co na nás tedy už dopadlo.

Musím říct, že zcela neodůvodněná je rovněž obava, že nevyčerpáme evropské peníze včas. Ministerstvo dopravy má v rámci svého operačního programu připraveny mechanismy, aby pokud by ty peníze nebyly vyčerpány na silnice, tak byly vyčerpány jiným způsobem, a jsou tady i možnosti realokací. O možnosti realokací je případně možno rozhodnout, pokud jsem dobře informován, až do konce tohoto roku.

Troufám si tedy říct, že neztratíme ani euro z nového programového období, kdežto z minulého programového období jsme měli kriticky ohrožených 100 mld. A to je prostě snadno dokázat.

Pokud jsem tedy vyzván k nějaké odpovědnosti, tak já říkám, nemám s ní žádný problém, pokud bych měl pocit, že jsme někde udělali zásadní chybu. Ale jsem přesvědčen, že Ministerstvo životního prostředí, a nejen to, v této záležitosti dělalo maximum možného v zájmu České republiky. Nejsem ani Hollande ani Cameron ani Merkelová, kupodivu. To by bylo asi jednodušší vyjednávání. Vždycky, kolegové, když mluvíte o evropských fondech, uvědomte si prosím, že tady investujeme peníze německých, francouzských, britských, belgických, holandských a dalších daňových poplatníků, ne tedy naše peníze, a že je prostě potřeba dodržovat pravidla, která má EU nastavena. A není to o žádném podlézání Evropské unii, protože ta jednání, která se vedla, se vedla s vědomím, co je ve hře.

Byla to záležitost krizového managementu, kdy jsme opravdu rozhodovali o tom, zda a jaké je riziko, a to riziko bylo obrovské, že okamžitě zastaví čerpání evropských prostředků, a my jsme ten další čas už neměli. My jsme si ten čas tímto koupili, zachránili jsme těch 100 mld., zachránili jsme projekty podle zákona číslo 100 a

získali jsme čas na to, který jsme využili na jednání s Evropskou komisí, a je to prokazatelné, na jednání s Evropskou komisí o řešení projektů podle zákona 244, které byly vždycky problematické.

A je to půlka toho problému, možná ta menší půlka. My dneska po těch postupných krocích, tzn. možností zrychleného projednávání a novelou, a není pravda, kolegyně, kolegové, jestliže někdo říká: vy jste 13 měsíců čekali a teď přicházíte s nějakou novelou. My jsme tu novelu Evropské komise samozřejmě už několikrát navrhovali, ale zatím nás vždycky s jakoukoli novelou poslali rovně, s tím že říkali ne, pojďme se pobavit o jiných možnostech.

My jsme dneska v situaci, kdy je prostě jasné, že jsme vyčerpali po těch jednáních na všech politických úrovních možnosti, které jsme měli. Budu velmi rád a vždycky bych byl rád, kdyby se někdo z kolegů do toho aktivně zapojil. Vždycky jsem říkal, pokud máte tu možnost, že můžete někoho ovlivnit v Evropské komisi, především pak DG Envi, které je klíčovým partnerem a které předkládá věci Evropské komisi k financování, tak to prosím udělejte. Mluvili jsme s desítkami lidí, ale bohužel nikdo neměl takovou pravomoc, aby toto zařídil.

Myšlím si, že dneska jsme v situaci, kdy skutečně navrheme po všech těchto jednáních legislativní úpravu, která zajistí, aby nebylo zastaveno čerpání evropských fondů, ale abychom se posunuli vpřed.

Znovu. Trváme na tom a máme na to spoustu jasných argumentů, že jsme zachránili ty peníze, že ty peníze by nikdy nebyly vyčerpány bez tohoto zákona, bez tohoto klíčového zákona jako podmínky že by ani nemohlo být zahájeno čerpání nového programového období, a získali jsme další čas. A to jsou jasná a nezvratná fakta. A ostatní, vážení, je samozřejmě strašení v tom, co by se stalo kdyby. Ale já vím, co by se stalo. Protože to skutečně už můžeme dneska dokázat.

Jsem pevně přesvědčen, že se dokážeme nakonec domluvit s Komisí na tom, aby ty projekty, těch 11 projektů, které jsou ale naprosto nejklíčovější, a bude o nich hovořit pan ministr Ťok, že dokážeme přesvědčit Komisi tak, že nakonec ty projekty schválí a také zafinancuje. Protože znovu se ptám. To není o tom, že bychom teď měli někde v pokladně 100 nebo více miliard korun na financování těchto peněz z českého rozpočtu. My ty peníze chceme od Evropské unie, a my bychom taky měli splnit aspoň elementární požadavky, které Evropská unie po desetiletí na nás má. A já jsem pevně přesvědčen, že je splníme. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Prosim, než bude pokračovat další. S přednostním právem jsou přihlášení pan ministr Ťok, pan premiér Bohuslav Sobotka a pan předseda klubu ANO Faltýnek. S faktickými poznámkami pan kolega Kalousek, Kučera a Zahradník. Nyní tedy faktická poznámka pana předsedy Kalouska, a potom budeme pokračovat. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane ministře, jestli mi odpustíte prostřednictvím pana předsedajícího, že vzhledem k dlouhé a sofistikované vaší řeči se ji pokusím přeložit do češtiny během několika málo vět. Vy jste tady v podstatě řekl: Byl jsem konfrontován s tímto problémem v únoru 2015. Za 14 měsíců, které mezitím uplynuly, přestože ten problém na samém začátku byl zhruba středně velký a středně zásadní, jsem díky své neschopnosti a nekompetentnosti z toho dokázal udělat problém olbřímího rozsahu. A protože jsem z toho díky své neschopnosti udělal problém olbřímího rozsahu, musím teď tvrdit, že za to všechno mohou ty vlády přede mnou, protože ty to zanedbaly, ty to neudělaly.

Jistě, samozřejmě za to můžeme proto, že jsme vám přenechali nějaký problém, který vy, protože jste ho musel řešit, tak jste ho zkazil. Jako všechno, co jste řešit musel. Kdybychom to zvládli předtím, tak jste ten problém neměl, dělat jste nic nemusel, a tudíž jste nemusel ani nic zkazit. Ale každý z nás, pane ministře, přebíral nějaké dědictví a každý z nás s takovýmto středně problematickým problémem šel do Evropské komise a vyjednával. Takhle zvorat jste to dokázal jenom vy. A svádět to na své předchůdce, to umíte zase jenom vy. Prostě aby nám nevládli balíci.

Děkuji vám. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan kolega Kalousek. Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Michal Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jsem pozorně poslouchal projev pana ministra Brabce a chtěl bych se ho zeptat, proč tyhlety kvalifikované informace, které nám říká tady dnes, o tom, co všechno znamená EIA, jak dopadne na dopravní stavby, tady nezazněly při projednávání novely zákona EIA. Tady naopak zaznělo, já budu citovat: Je tady mantra, cituji pana ministra Brabce, je tady mantra, že nebudeme stavět. Není to pravda. Budeme stavět i tak. (Ministr Brabec z místa mimo mikrofon: Stavíme.) Potlesk poslanců ANO. To je citát. No, nevím, co. Tak. Toto je citace pana ministra Brabce. Já si to vysvětluji jediné tak, že buď pan ministr Brabec přišel nepřipravený do pozice ministra životního prostředí a teprve se začal seznamovat s problémy a s hrůzou začal zjišťovat, že tam nějaké problémy jsou, anebo o tom ministr Brabec nevěděl. To, nebo to, nevím, co je horší, jestli jeho neznalost, anebo jeho nepřipravenost.

Víte, pane ministře, příští rok, v roce 2017 – my jsme celkem hodně pracovali jako obecní samospráva s Ředitelstvím silnic a dálnic – v roce 2017, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, se měl začít stavět obchvat města Louny. Je to naprosto kritická záležitost, kde je to snad jeden z nejtragičtějších úseků v České republice, kde se skutečně umírá a je celá řada tragických nehod. Stavět se nebude. Stavět se nebude kvůli tomu, že pan ministr Brabec zpackal zákon EIA! Kvůli tomu, že pan ministr Brabec zpackal zákon EIA, nebo respektive jeho vyjednávání. A pokud se bude, tak se osobně panu ministru Brabcovi omluvím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas pro faktickou poznámku. Nyní pan poslanec Zahradník, připraví se pan poslanec Faltýnek k faktické poznámce také. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, no, z toho alibistického projevu pana ministra Brabce nejsme někteří z nás moudří. Cožpak teprve občané, kteří by měli sledovat, nebo kteří by měli z něj si něco odnést. Oni se mohou ptát a oni přece mají ve svých povědomích nějakou určitou setrvalost zákonů, že to, že něco bylo nabyto, stalo se podle nějakého zákona dřívějšího, neplatí dosud, že se to musí měnit. Ta retroaktivita je tady naprosto nepochopitelná. A druhá věc je, ti lidé si mohou klást otázku: No tak proboha proč tedy ty EIA neuděláte všechny rychle znova? Tak je udělejte rychle znova.

Jenomže, dámy a pánové, vy, koaliční poslankyně, koaliční poslanci, vy jste dali tím zákonem o EIA obrovskou moc, nekontrolovanou, bez jakékoliv odpovědnosti do rukou ekologických aktivistů. Ti mohou kdykoliv vstupovat do probíhajícího řízení, ti mohou kdykoliv to řízení přerušovat, mohou i blokovat. A nemusí to být lidé, kteří nějak mají kolem toho záměru svoje bydliště, kterých se to nějak přímo dotýká. Mohou to být ekologické organizace, ekologičtí aktivisté, mohou to být lidé, kteří chtějí pouze tomu projektu nějak zabránit, z principu, tak aby vyhověli nějakému svému ideologickému náboženství. A stačí, když dají dvě stě podpisů dohromady, neověřených, nemusí to být lidé z toho okolí, a to platí. Tuhleto moc oni mají a mohou to kdykoliv zablokovat. A já si jednom kladu otázku, proč vy z hnutí ANO proboha tak dáváte obrovskou moc těmto aktivistům. Proč to děláte? A když tu odpověď hledám, tak si prostě jenom všimám, že za posledních dva a čtvrt roku jsem neviděl, že by nějaký ekologický aktivista kritizoval nějaké chemické fabriky, že by nějaký ekolog se zabýval bioplynovými stanicemi, že by nějaký ekolog kritizoval zemědělské hospodaření jednoho velkého podniku, který patří vašemu panu šéfovi. Možná v tom by měli občané hledat tento důvod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. (Poslanec Zahradník: Děkuji.) Tak, děkuji. Nyní pan poslanec Faltýnek s faktickou poznámkou také. Připraví se kolega Laudát k faktické poznámce. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, já budu velmi stručný. My už jsme si zvykli na to, že spousta našich kolegů, a František Laudát dneska toho byl příkladem, trpí takzvanou dlouhodobou amnézií. Pro nelékaře: je to ztráta paměti. Na druhé straně ale my nemůžeme přece vytýkat minulé vládě, která tady byla tři roky jenom a vystřídala za ty tři roky čtyři ministry dopravy. Mně se ani nepodařilo všechna ta jména si zapamatovat. Pamatuji si pouze pana Bárta, který zastavil výstavbu v naší zemi – to asi víme všichni a na tom se asi shodneme – a potom kolegu Stanjuru, který byl vlastně posledním ministrem dopravy a byl tam pouhých šest nebo osm měsíců. Takže já bych moc prosil, abychom tu debatu

zkonstruktivně a hledali nějaké řešení. Zazněly tady nějaké návrhy na usnesení. Já sám mám také nějaký návrh připraven. Bohužel to asi nestihneme a je to velká škoda. Nicméně já bych asi ten návrh s dovolením přečetl. Doufám, že to stihnu v rámci těch ještě zbývajících čtyřiceti vteřin.

Poslanecká sněmovna konstatuje, že situace vyvolaná neslučitelností stanovisek EIA podle zákona 244 se současnou právní úpravou znamená riziko významných hospodářských dopadů, stejně jako ohrožení úspěšného čerpání evropských prostředků. Za druhé konstatuje, že nerealizace dopravních staveb na páteřní síti dopravní infrastruktury nebo významné zpoždění její realizace má závažné negativní důsledky na regionální rozvoj, životní prostředí, mobilitu i hospodářské a sociální podmínky krajů a obcí. Na tom se asi všichni shodneme. Za třetí žádá vládu, aby urychleně předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky legislativní řešení směřující k umožnění realizace dotčených staveb v co nejkratším termínu. A za poslední, podporuje vyjednávání podmínek pro stanovení specifického postupu u prioritních dopravních staveb atd. atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám, pane předsedo, skončil čas k faktické poznámce...

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: ... tak to je třeba načíst v podrobné rozpravě. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já nebudu reagovat na nějaké nářky a urážky. To je jediné, čeho jste schopní. Prostě jste u moci téměř tři roky a podívejte se, co jste vyřešili z reálných problémů této země. A jakkoliv jsem měl obavy k tomu, jakou kvalitou a jakými schopnostmi disponuje pan ministr Brabec, tak po dnešku jsem zděšen ještě více. Všimli jste si, že prakticky nemluvil o budoucnosti. Já si myslím, že lidé chtějí dálnice, aby se tady stovky lidí ročně nezabíjely, že chtějí, aby byly staženy silniční proudy na kvalitní moderní komunikace, a ne že budete realokovat. Vy rozfrcáváte peníze, to bylo koncem minulého období, dramaticky musí poklesávat efektivita a vynakládání těch investic. Už jenom prostě chcete napumpovat ty peníze do silnic, kde ty efekty jsou řádově nižší, a já se obávám, že jestli chcete nakupovat vláčky, což je také jeden z těch nápadů, ne že bych nebyl příznivcem železniční dopravy, ale v tuto chvíli to, co tato země potřebuje, jsou dálnice, bezpečné dálnice. A vy tady něčím takovým – vždyť, člověče, vy tady ani nevíte, že ohrožujete nebo riskujete zhroutilí celého operačního programu Doprava pro toto období. O tom se tady bavme! A prosím vás, začněte mluvit místo nějakých nářeků a komentářů o tom, co prostě pro ty lidi připravíte. Co prostě připravíte.

Jaké uděláte kroky? Proč jste ještě nepřišli s těmi legislativními záležitostmi? Já nemám problém s tím, co tady předložil pan kolega Faltýnek, ale prosím, vy přece na to nepotřebujete ani podpůrné usnesení. Já tady do vás buším tři čtyři měsíce a vy se tady tomu vysmíváte, komentujete to někde a svoláváte mediální show, kde lidem vykládáte, co děláte, a pořád to...

Tak běžte dělat kronikáře, člověče, a ne ministra životního prostředí. Tahle země potřebuje, aby se něco řešilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám skončil čas k faktické poznámce, pane poslanče. Vážené paní kolegyně, páni kolegové. Je 13 hodin, nezbývá mi než přerušit jednání Poslanecké sněmovny, protože je čtvrtek a ve 14.30 začínají podle jednacího řádu ústní interpelace. Ještě přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu pana poslance Karla Schwarzenberga z dnešního jednání a pana poslance Milana Šarapatky.

Konstatuji, že tento bod přerušuji, a to tak, že řádně přihlášený je s přednostním právem ministr dopravy Dan Ťok, předseda vlády Bohuslav Sobotka, poté pan předseda klubu Faltýnek. S faktickými poznámkami jsou přihlášení kolega Michal Kučera a Miroslav Kalousek v tomto pořadí. Ostatní pořadí je zaznamenáno v záznamovém zařízení šesti přihlášených poslanců. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny... (Poslankyně Němcová hovoří mimo mikrofon z pléna.)

Ano, pokud jde o omluvy, budu konstatovat ještě jednou omluvy ministrů na dnešní odpolední jednání. Omlouvá se předseda vlády Bohuslav Sobotka do 14.30, čili na interpelace bude přítomen. Dále se omlouvá z dnešního jednání Andrej Babiš, Pavel Bělobrádek, Jiří Dienstbier, Milan Chovanec do 15.30, čili na interpelace bude. Marian Jurečka je na zahraniční cestě, Michaela Marksová z pracovních důvodů, Jan Mládek z pracovních důvodů, Svatopluk Němeček z pracovních důvodů a Kateřina Valachová z pracovních důvodů. Lubomír Zaorálek bude po 14. hodině, čili na interpelace bude. To jsou tedy omluvy, které byly konstatovány pro dnešní den.

(Schůze přerušena ve 13.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. června 2016
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala v 17.25 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují přerušenu 46. schůzi Poslanecké sněmovny. Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Omluvy a náhradní karty platí jako na 48. schůzi pro dnešní den.

Doplňuji omluvu ještě pana poslance Zbyňka Stanjury, a to od 17.25 hodin do konce jednacího dne, a paní poslankyně Putnová také od 18.30 do konce jednacího dne.

Budeme pokračovat v přerušném bodu této schůze, kterým je

1.

Informace členů vlády k očekávanému zastavení výstavby silnic, dálnic a železnic

Bod byl přerušen dne 5. května 2016, a to ve všeobecné rozpravě. Připomínám, že jako první ve všeobecné rozpravě vystoupil ministr životního prostředí Richard Brabec, dále s faktickou poznámkou vystoupili poslanci Kalousek, Kučera, Zahradník, Faltýnek a po vystoupení poslance Františka Laudáta byl bod přerušen.

Žádám ministra životního prostředí, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, a ptám se ho, jestli chce vystoupit. Pokud jde o přerušenu rozpravu, jsou dále s přednostním právem přihlášení ministr dopravy Dan Ťok, předseda vlády Bohuslav Sobotka nemůže vystoupit, protože je nepřítomen, a předseda poslaneckého klubu Faltýnek. S faktickou poznámkou jsou přihlášení pan poslanec Michal Kučera a Miroslav Kalousek. Stahují své přihlášky, můžeme tedy pokračovat v rozpravě.

Pan ministr nemá zájem vystoupit, pan kolega František Laudát, který je přihlášen, prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, já jsem inicioval sbírání podpisů na tuto mimořádnou schůzi. Jsem rád, že se nám podařilo rozhábat vládu. Pro tuto chvíli navazuji na předchozí schůzi a na předchozí schválený bod. Ze svého pohledu, teď mluvím za sebe a za náš klub, považuji to, že se nám podařilo naplnit aspoň pro tento okamžik nebo pro tuto chvíli cíl, kterým jsme chtěli dosáhnout, aby se našlo nějaké řešení. To řešení není sice stoprocentní, ale je v něm jistá naděje, tudíž z mého pohledu doporučuji, aby ta schůze byla ukončena

bez pokračování. Samozřejmě nemůžu omezit ústavní právo kteréhokoliv poslance k tomu vystupovat. Ale z mého pohledu byl můj cíl, s kterým jsem sbíral podpisy, naplněn. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to samozřejmě mohu učinit, pokud ti, kteří jsou přihlášení do rozpravy, své přihlášky stáhnou. Pan kolega Zahradník stahuje přihlášku, pan kolega Kučera také stahuje přihlášku, pan poslanec Leo Luzar stahuje přihlášku, pan kolega Karel Šidlo stahuje přihlášku a paní kolegyně Květa Matušovská stahuje přihlášku. Takže jsme vyčerpali všechny přihlášené.

Rozumím tomu, že po projednaném bodu ze 48. schůze není potřeba žádného usnesení. A protože to byl jediný bod schůze, tak musím udělat ještě dva kroky, a to uzavřít obecnou rozpravu a otevřít rozpravu podrobnou. Ale jak jsem konstatoval, nebude pravděpodobně zájem v podrobné rozpravě dospět k nějakému usnesení, a proto i podrobnou rozpravu končím. Tím jsme vyčerpali program schůze, 46. schůzi tedy končím.

Děkuji panu ministrovi, děkuji kolegům a kolegyním. A podle toho, jak jsme řekli při přerušování 48. schůze, budeme pokračovat 48. schůzi po skončení schůze 46. Technická přestávka na 48. schůzi pro počítače je potřeba pět minut, takže v 17.35 hodin budeme pokračovat.

(Schůze skončila v 17.30 hodin.)